

[Lykketoft]

Den aktuelt rigtigste løsning vil efter vores opfattelse være at stoppe retten til afskrivning på finansielle leasingarrangementer, præcisere muligheden for beskatning af kursgevinster i disse arrangementer og beskatte genvundne afskrivninger som almindelig indkomst uden ret til den skattefri fortjeneste på 6.000 kr. Dette har socialdemokratiet foreslået i tre særskilte lovforslag i denne samling, lovforslagene nr. L 53, nr. L 26 og nr. L 77.

Oprindelig håbede og forventede vi, at regeringen ville spille ud straks ved folketingsårets begyndelse. I foråret nægtede regeringen jo at være med, fordi man ventede på Westerbergudvalgets betænkning, men man sagde, at der ville komme et regeringsudspil på baggrund af denne betænkning.

Betænkningen kom i begyndelsen af juli måned i år. Det havde været udtryk for en fornuftig omsorg for statsfinanserne, hvis regeringen derefter straks var gået i gang med at udforme sit forslag om ændringer både i afskrivningsloven og i de permanente regler om forbud mod brug af investeringsfunds- og etableringskontomidler til skatteleasing, som der er et erklæret folketingsflertal for.

Den omsorg har regeringen ikke udvist. Man har tøvet med at komme med et initiativ, og imens er der endnu en gang udbrudt stor panik før lukketid i leasingbranchen. Der har været en voldsom spekulation i oktober i år, og den har været endnu større i november. Dér røg vel hele regeringens gevinst på nedskæringen på bistandsloven.

Socialdemokratiet fandt det derfor uomgængelig nødvendigt at tage et selvstændigt initiativ til et stop for finansiell leasing pr. 1. november i år. Det er et forslag, der lige så lidt som regeringens forslag har tilbagevirkende kraft. Det skal efter sin ordlyd træde i kraft på fremsættelsesdagen.

Jeg erkender, at der er vanskeligheder ved definitionen af finansiell leasing, men skønner vi også andre steder i skattelovgivningen, og de præciseringer, der måtte mangle, ville det fuldt ud have været muligt at foretage gennem præciserende ændringsforslag til dette forslag.

Vi havde også grund til at tro, at det indgreb, vi foreslog, kunne samle et flertal her i tinget. Efterfølgende er det så blevet oplyst, at det kunne det nok ikke, men at regeringens eget forslag var undervejs.

Så må det stærkt beklages, at regeringens forslag har været en hel ekstra måned undervejs, og at regeringen – jeg tænker på økonomiministeren – i den periode direkte har opfordret folk til at hamstre, inden der blev lukket.

Det må også beklages, at regeringens forslag nok tager fat på problemerne, men ikke er tilstrækkelig omfattende og effektivt. Der mangler bl.a. forslag om fortsættelse af forårets indgreb på etableringskonto- og investeringsfundsområdet, og der mangler stop for forskudsafskrivning på bygninger, der lejes ud. Disse elementer er vigtige, og disse emner har socialdemokratiet derfor i dag været nødt til at fremsætte et særligt lovforslag om.

Men der er tillige i regeringens afskrivningsforslag en række undtagelser fra hovedreglen, som vi er enige i: kun aktie- og anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder skal kunne udnytte afskrivningsfordelene ved udlejede aktiver.

Men den væsentligste er undtagelsen for alle skibsprojekter, hvor der ikke er tale om salg og tilbagelejning. Hvis regeringsforslaget nyder fremme i stedet for socialdemokratiets lovforslag nr. L 53, vil vi stille ændringsforslag, der bl.a. afskærer afskrivningsretten for skibe, hvor der er tale om finansiell leasing. Hvor det som et generelt begreb på hele området måske kunne volde nogle vanskeligheder, er jeg ikke spor i tvivl om, at det med stor sikkerhed vil kunne forvaltes på dette specielle område.

Vi vil i det hele taget arbejde for, at indgrebene bliver så omfattende og så effektive som muligt.

Heroverfor vil vi givetvis også i denne debat blive mødt med det argument, at vi dermed fjerner projekter, der giver beskæftigelse og valutaindtjening. Svaret er meget enkelt. Svaret er, at enhver regering – også den, der sidder nu – har en meget klart defineret overgrænse for, hvilket budgetunderskud der i en given situation er acceptabelt.

Hvis selvbetjeningsordningen, som skatteministeren har udtrykt det, skal fortsætte med, at man tager skattefordele på leasingområdet over et bredt felt, men nu koncentrerer det til skibene, vil det nødvendigvis udløse nedskæringer eller skatteforhøjelser andre steder i systemet, for at en given økonomisk politik kan fastholdes, og det vil fjerne arbejdspladser, flere arbejdspladser, end